ଦାନିୟେଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକଚାଳିଶ ନମ୍ବର

ପୌଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ: ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିବା

Jeff Pippenger
2024-01-05

ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗକାରୀ କଡ଼ି ଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ତାଙ୍କର ନାମ, ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ—ଏ ସବୁ ଏହି ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ। ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥିଲେ।

> କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର; ମୁଁ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି କୁହାଯିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନିର୍ଯାତନା କରିଥିଲି। 1 Corinthians 15:19.

ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନାମ ଥିଲା ପାଉଲ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଛୋଟ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ; କାରଣ ସେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବନ୍ୟୁନ ଥିଲେ। ତଥାପି ତାଙ୍କର ମୂଳ ନାମ ଥିଲା ସାଉଲ, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଚୟିତ"।

> ତାହାପରେ ଆନନିୟ ଉତ୍ତର କଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହି ଲୋକ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଅନେକଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଛି ଯେ, ସେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ତୁମ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ଅନର୍ଥ କରିଛି; ଏବଂ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ନାମକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ସେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକାର ପାଇଛି। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ସେ ଅଜାତୀୟମାନଙ୍କ, ରାଜାମାନଙ୍କ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋର ନାମ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ମୋର ନିକଟରେ ଏକ ମନୋନୀତ ପାତ୍ର ଅଟେ, Acts 9:13–15.

ଶାଉଲ ସୁସମାଚାରକୁ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ବହିନେବା ପାଇଁ "ଏକ ଚୟିତ ପାତ୍ର" ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଓ ନମ୍ର କରାଯାଇ ପାଉଲ (ଛୋଟ) ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା, କାରଣ ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଥିଲେ। ପାଉଲ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ତାଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ରତାରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାରେ, ପାଇଯାଉଥିଲା।

> ଏବଂ ପ୍ରକାଶନମାନଙ୍କର ପ୍ରଚୁରତାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଯେପରି ଅତ୍ୟଧିକ ଉନ୍ନତ ନହେଉଁ, ସେହିହେତୁ ମୋତେ ଦେହରେ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଟକ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୈତାନଙ୍କର ଦୂତ, ଯାହା ମୋତେ ପ୍ରହାର କରୁଥିଲା, ଯେପରି ମୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଉନ୍ନତ ନହେଉଁ। ଏହି ବିଷୟରେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତିନିଥର ବିନୟ କଲି, ଯେ ଏହା ମୋଠାରୁ ଦୂର ହେଉ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ମୋର ଅନୁଗ୍ରହ ତୋର ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ; କାରଣ ମୋର ଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳତାରେ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ। ତେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶକ୍ତି ଯେପରି ମୋର ଉପରେ ବାସ କରୁ, ସେହି ପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦରେ ମୋର ଦୁର୍ବଳତାମାନଙ୍କରେ ବରଂ ଗର୍ବ କରିବି। ଏହିକାରଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳତାମାନରେ, ନିନ୍ଦାମାନରେ, ଅଭାବମାନରେ, ନିର୍ଯାତନାମାନରେ, କ୍ଳେଶମାନରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଏ; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବଳବାନ। 2 କରିନ୍ଥୀୟ 12:7–10.

ଶାଉଲ "ଚୟିତ" ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷୁଦ୍ର କରାଯାଇଥିଲା (ପାଉଲ)। ସେ ଜାତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୁସମାଚାର ନେଇଯିବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ନିୟମ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଥିବାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଂଶତଃ ସେ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲେ।

> ବିଶେଷକରି ଏହି କାରଣରୁ ଯେ, ଆପଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ସମସ୍ତ ରୀତିନୀତି ଓ ବିବାଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କରେ ପାରଙ୍ଗମ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ; ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିନୟପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ଯେ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ମୋ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ। ମୋ ଯୁବକାବସ୍ଥାରୁ ମୋର ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟା, ଯାହା ପ୍ରଥମରୁ ଯିରୁଶାଲେମରେ ମୋର ନିଜ ଜାତିମଧ୍ୟରେ କାଟିଥିଲା, ସମସ୍ତ ଯିହୂଦୀମାନେ ଜାଣନ୍ତି; ସେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ମୋତେ

ଜାଣିଆସୁଛନ୍ତି—ଯଦି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି—ଯେ, ଆମର ଧର୍ମର ସର୍ବାଧିକ କଠୋର ଶାଖା ଅନୁସାରେ ମୁଁ ଜଣେ ଫରିଶୀ ଭାବେ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲି। ପ୍ରେରିତ 26:3–5।

ସାଉଲ ଗାମାଲିଏଲଙ୍କ ନିକଟରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ; ଗାମାଲିଏଲଙ୍କୁ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବୋଲି ମନେ କରାଯାଉଥିଲା।

> ଅନୁରୋଧଟି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା, ଏବଂ 'ପୌଲ ସିଡ଼ିର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହାତ ନଡ଼ାଇଲେ।' ସେହି ଇଙ୍ଗିତ ତାଙ୍କମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କଲା, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଗମ୍ଭୀର ଉପସ୍ଥିତି ସମ୍ମାନ ଉଦ୍‌ବୋଧିତ କଲା। 'ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ନିରବତା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇବ୍ରୀ ଭାଷାରେ କହିଲେ, ହେ ପୁରୁଷମାନେ, ଭାଇମାନେ, ଏବଂ ପିତୃଗଣ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେ ପକ୍ଷସମର୍ଥନ କରୁଛି, ତାହା ଶୁଣ।' ପରିଚିତ ଇବ୍ରୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଧ୍ୱନି ଶୁଣି, 'ସେମାନେ ଆହୁରି ଅଧିକ ନିରବ ରହିଲେ,' ଏବଂ ସେହି ସାର୍ବଜନୀନ ନିରବତାରେ ସେ ଆଗକୁ କହିଲେ: "'ମୁଁ ସତ୍ୟଇଁ ଜଣେ ଯିହୂଦୀ ମନୁଷ୍ୟ, କିଲିକିଆର ଗୋଟିଏ ସହର ତର୍ଷରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ସହରରେ ଗମଲିଏଲଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଲାଳିତ-ପାଳିତ ହୋଇଛି, ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ଯେପରି ଅଛ, ସେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହୀ ଥିଲି।' ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ କେହି ଅସ୍ୱୀକାର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଥିବା ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲଭାବେ ପରିଚିତ ଥିଲା।" Acts of the Apostles, 408.

ଶାଉଲଙ୍କୁ ଯାଦୃଚ୍ଛିକ ଭାବେ ଚୟନ କରାଯାଇନଥିଲା, ଏବଂ ପାଉଲଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଶାବ୍ଦିକ ଇସ୍ରାଏଲର ପବିତ୍ର ଇତିହାସକୁ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ସହିତ ସେତୁବନ୍ଧ କରିବା। ଏହି ସତ୍ୟ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଭାବେ, ସେ ନୂତନ ନିୟମର ଅଧିକାଂଶ ଅଂଶ ରଚନା କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଲେଖନୀର ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଗଠନ ପାଇଁ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଗଠନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଧାରକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଏହି ଅଂଶଟି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ମାରକସ୍ତମ୍ଭ, ଯାହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତିରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ।

> ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ଏକତ୍ର ସଂଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ, ଆମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଛୁ, ଯେ, ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ମନରେ ବିଚଳିତ ନ ହୁଅ, କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହୁଅ—ନା କୌଣସି ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା, ନା କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ନାହିଁ କି ଆମ ପକ୍ଷରୁ ଆସିଥିବା ବୋଲି ଧରାଯାଉଥିବା କୌଣସି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା—ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଯାଇଛି। କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଠକିବାକୁ ନ ପାରୁ; କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଘଟିନଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପାପପୁରୁଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶର ପୁତ୍ର, ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ। ସେ ସମସ୍ତ କଥାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୁଏ ଓ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ଯାହାର ପୂଜା କରାଯାଏ; ଏପରିକି ସେ ନିଜେ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ଦେଖାଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଈଶ୍ୱରରୂପେ ବସିଥାଏ। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି—ଏହା କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନେ ନାହିଁ? ଏବେ କ'ଣ ତାକୁ ରୋକି ରଖିଛି, ଯେଣୁ ସେ ନିଜ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ତାହା ତୁମେ ଜାଣ। କାରଣ ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ଶକ୍ତି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି; କେବଳ ଯିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାକୁ ରୋକି ରଖିଛନ୍ତି, ସେ ପଥରୁ ସରାଯାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋକି ରଖିବେ। ତାହାପରେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ମୁଖର ଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଭସ୍ମ କରିଦେବେ ଓ ନିଜ ଆଗମନର ତେଜରେ ନାଶ କରିଦେବେ। ସେହି ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି, ଚିହ୍ନ ଓ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ, ଏବଂ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧର୍ମର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଠକେଇ ସହିତ ହେବ; କାରଣ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ୟପ୍ରତି ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ନାହିଁ। ଏହି କାରଣରୁ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ; ଯେପରି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି, ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହେଉନ୍ତୁ। 2 ଥେସଲନୀୟ 2:1–12।

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଆଗମନ କେବେ ହେବ ବୋଲି ବିଚାର କରିବା। ପୌଲ ଥେସଲନୀକୀୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ଏହି ଚିନ୍ତା ବିଷୟର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଦେଇଥିଲେ,

ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, “ତୁମେ କି ସ୍ମ ରଣ କରୁ ନାହାଁ, ଯେ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ୁ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ କହିଥିଲି?” ପୌଲ “ଆମ ପ୍ର ଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଆଗମନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଏକତ୍ର ିତ ହେବା” ବିଷୟରେ ଭ୍ର ।ତାମାନେ ଭ୍ର ମିତ ନ ହେଉନ୍ତୁ ବୋଲି ଚେଷ୍ଟ । କରୁଥିଲେ।

ଇତିହାସବିଦ୍ମାନେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଚଉଦଶ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶ ବର୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଅନ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ, ଯାହା କେବେ କେବେ ସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେହିଟା ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କର ଖଣ୍ଡନ କରିବାରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ।

ଯେସୁଇଟମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଗଢ଼ିଉଠିଥିଲା (ଏବଂ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ରହିଛି) ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଯାହାକୁ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ସଦା ସର୍ବଦା ବିରୋଧ କରିଥିଲେ। ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି—ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ପୂର୍ବରୁ “ଲୌକିକ ସହସ୍ରାବ୍ଦ” ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଶାନ୍ତିର ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ରହିବ; ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ମଧ୍ୟ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ।

ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପୁନରାଗମନର ସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିଲା, ତାଙ୍କ ଯୁଗରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ସହସ୍ରାବ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭିନ୍ନ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାଙ୍କ ବିରୋଧରେ। 2 ଥେସ୍ସଲନୀକୀୟରେ ପୌଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟକୁ ଉଦ୍ବୋଧନ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ମିଲରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ-ବୋଧର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମିଲରଙ୍କ ପାଇଁ “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ” ଥିଲା।

ପୌଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ରମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଥେସ୍ସଲନୀକୀୟମାନେ କାହିଁକି ତାଙ୍କର ଜୀବନକାଳରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁନର୍ଆଗମନ ଆଶା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ତାହାର ତର୍କକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ପୌଲ କହନ୍ତି, “ଭାଇମାନେ, ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଏକତ୍ରିତ ହେବା ବିଷୟରେ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଛୁ।” “ବିନୟ କରୁଛୁ” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା। ପୌଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉପାଦାନମାନଙ୍କୁ ତର୍କସଂଗତ ଭାବରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ମାର୍ଗରେ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ତର୍କର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଘଟାଇବା।

ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିର ଗଠନ ଏହା ହେଉଛି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପୁନରାଗମନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପାପତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯିବା ଓ ସେହିଟି ଶାସନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ପାପତ୍ୱ ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଘଟିବା ଆବଶ୍ୟକ। ସେହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ସେତେବେଳେ ଅଧୁନା ଭବିଷ୍ୟତର ବିଷୟ ଥିଲା, ତେଣୁ ପାପତ୍ୱର ଆଗମନ ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା। ତେବେ କିପରି କେହି ଏହି ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିପାରିବେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ସମୀପସ୍ଥ? ସେ ପାପତ୍ୱର ଅନେକ ପ୍ରତୀକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ସେହି ଶକ୍ତି କିଏ, ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ। ସେ ପାପତ୍ୱକୁ “ପାପର ମଣିଷ,” ସେହି “ଦୁଷ୍ଟଜନ,” “ବିନାଶର ପୁତ୍ର” ଏବଂ “ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ” ବୋଲି କୁହନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ପାପତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

> “କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ପୂର୍ବକଥିତ ଧର୍ମଜଗତରେ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନତି ଘଟିବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ରେରିତ ଏହିପରି ଘୋଷଣା କଲେ: ‘ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ମନରେ ବିଚଳିତ ହେଉନି, କିମ୍ବା ଆତଙ୍କିତ ହେଉନି,—ନ ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା, ନ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା, ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆମ ପକ୍ଷରୁ ଆସିଥିବା ପତ୍ରଦ୍ୱାରା,—ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦିନ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଗଲା। କେହି କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ତୁମକୁ ଠକାଇ ନ ଦିଅନ୍ତୁ; କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ନ ଘଟିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପାପପୁରୁଷ, ବିନାଶର ପୁତ୍ର, ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଲେ, ସେହି ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ; ସେ ସମସ୍ତ ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ଯାହାର ପୂଜା କରାଯାଏ, ସେସବୁର ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ନିଜକୁ ସେସବୁଠାରୁ ଉପରକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ କରେ; ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଈଶ୍ୱରରୂପେ ବସି, ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ।’”
>
> “ପୌଲଙ୍କ କଥାମାନଙ୍କ ୁ ଭ୍ର ।ନ୍ତ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ନଥିଲା। ଏହା ଶିକ୍ଷ । ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନଥିଲା ଯେ, ସେ ବିଶେଷ ପ୍ର କାଶନ ଦ୍ୱ ।ରା ଥେସଲନୀକୀୟମାନଙ୍କ ୁ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ତତ କ୍ଷଣାତ୍ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରିଥିଲେ। ଏପରି

> ଏକ ମତ ବିଶ୍ୱ ାସରେ ଅସ୍ଥିରତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ; କାରଣ ନିରାଶା ପ୍ର ାୟତଃ ଅବିଶ୍ୱ ାସକୁ ନେଇଯାଏ। ତେଣୁ ପ୍ରେରିତଜନ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସୁଥିବା ବୋଲି ଏପରି କୌଣସି ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ସେ ପରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ସହିତ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପାପାଳ ଶକ୍ତି ତେବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଭବ କରିବାକୁ ବାକୀ ଥିଲା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ। ଏହି ଶକ୍ତି ତାହାର ଘାତକ ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ନ କରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବା ନିର୍ଥକ ହେବ। 'ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଆହୁରି ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହିଥିଲି—ଏହା କି ତୁମେ ସ୍ମରଣ କରୁନାହଁ?' ପୌଲ ପଚାରିଲେ।"
>
> "ସତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା। ପ୍ରେରିତ ଲେଖୁଥିବା ସମୟରେ ମଧ 'ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ' କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ରେ ଯେ ବିକାଶଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ 'ଶୟତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି, ଚିହ୍ନ ଓ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ, ଏବଂ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧରେ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମଜନିତ ପ୍ରତାରଣା ସହିତ' ହେବାକୁ ଥିଲା।"
>
> "ଯେମାନେ 'ସତ୍ୟର ପ୍ରେମ' ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଘୋଷଣା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଗମ୍ଭୀର। 'ଏହି କାରଣରୁ,' ସତ୍ୟର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଯେମାନେ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ ଘୋଷଣା କଲେ, 'ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ; ଯେପରି ସତ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି, ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ।' ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ସତର୍କବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ କୃପାବଶତଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦଣ୍ଡମୁକ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଏହି ସତର୍କବାଣୀରୁ ମୁଖ ଫେରାଇ ରହିବାରେ ଅବିଚଳ ରହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରତାରଣାମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଭଲପାଆନ୍ତି।" Acts of the Apostles, 265, 266.

ଯଦ୍ୟପି ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପୌଲଙ୍କ ଅନୁଚ୍ଛେଦରୁ "ପାପର ମନୁଷ୍ୟ," ସେହି "ଦୁଷ୍ଟ," "ବିନାଶର ପୁତ୍ର," ଏବଂ "ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ"କୁ ସିଧାସଳଖ ପରିଚିହ୍ନିତ କରି, ତାହାକୁ "ପାପାଳୀୟ ଶକ୍ତି" ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କହିଛନ୍ତି। ସେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ରୋମର ପୋପଙ୍କୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ପୌଲ ଯେ ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, "ଏହିପରି ଦୂତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସିଛି ବୋଲି କୌଣସି ଏପରି ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର କରି କହିଲେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଦାନିଏଲ ଯାହାକୁ ଏତେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ସେହି ପାପାଳୀୟ ଶକ୍ତି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦୟ ହେବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଶକ୍ତି ନିଜର ମାରାତ୍ମକ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ନ କରିଥାନ୍ତା, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳିସିଆ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ନିଷ୍ଫଳ ହେଉଥାନ୍ତା।" ପାପାସତ୍ତାକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଥେସଲୋନିକୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାର ଅଂଶକୁ ପୌଲ ଦାନିଏଲ ଅଧାୟ ୧୧ ଏବଂ ପଦ ୩୬ ଉପରେ ଆଧାର କରୁଥିଲେ।

> ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ମହାନ କରିବ, ଏବଂ ଦେବମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସଫଳ ହେବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ଦାନିଏଲ 11:36.

ଯେତେବେଳେ ପୌଲ "ଯେ ବିରୋଧ କରେ ଓ ନିଜକୁ ସମସ୍ତ କଥିତ ଦେବତା କିମ୍ବା ପୂଜ୍ୟ ବସ୍ତୁଠାରୁ ଉପରେ ଉତ୍କର୍ଷ କରେ; ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ, ସେ ନିଜେ ଦେବତା ପରି ଦେବାଳୟରେ ବସି, ନିଜକୁ ଦେବତା ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ," ବୋଲି ପୋପଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପୌଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟା ଦାନିୟେଲଙ୍କ "ରାଜା" ବିଷୟକ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଅନୁବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିଲେ, ଯେ "ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ" କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା, ଏବଂ ନିଜକୁ "ଉଚ୍ଚ" କରିଥିଲା ଓ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ" ନିଜକୁ "ମହାନ" କରିଥିଲା। ପୋପହିଁ ସେହି ରାଜା, ଯେ "ଦେବମାନଙ୍କର ଦେବତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା" କହେ, ଏବଂ ପୋପହିଁ ସେହି ଶକ୍ତି, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ "କ୍ରୋଧ" "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ" ହେବା

ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ "ସମୃଦ୍ଧି ଲାଭ" କରିବ।

ଦାନିୟେଲ ଏଗାର, ଏବଂ ଛତିଶତମ ପଦ, 1989 ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ, ସଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଟେ। ଏହି କାରଣରୁ, ଏହି ପଦରେ ଥିବା ରାଜା ଫ୍ରାନ୍ସ ଥିଲେ ବୋଲି ଉରିୟା ସ୍ମିଥ ଯେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀରେ (1863 ଠାରୁ 1888 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା। ସ୍ମିଥ ଛତିଶତମ ପଦର ପାଠ୍ୟରେ "the" king ("ସେହି" ରାଜା—ଯିଏ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପାପାସୀ ଥିଲା) କୁ "a" king ("ଏକ" ରାଜା—ଯେକୌଣସି ରାଜା) କରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ରୋମର ଉପାସନା-ଶୈଳୀର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନାସ୍ତିକ ଫ୍ରାନ୍ସଙ୍କୁ ଆରୋପ କରିପାରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେହିଥିଲା କେବଳ ତାଙ୍କ ନିଜ ପ୍ରିୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ—ଯେ ଚାଳିଶତମ ପଦ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ତୁର୍କୀ ହିଁ ଉତ୍ତରର ରାଜା—ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁ ମାତ୍ର ଥିଲା।

ଶୟତାନ ଆରମ୍ଭରୁହିଁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ଯେ, ସେହି ପଦ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରାଜା ହେଉଛି ପାପାସୀ; ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟ ପାଇଁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ତୃତୀୟ ସାକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ।

କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଯେ, ଶୟତାନ ସେହି ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରାଜା ପୋପ ଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଆବୃତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା; ବରଂ ସେହି ପଦରେ ନିହିତ ସତ୍ୟକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଦିଗକୁ ନେଇ, ସେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଲା ଯେ, ସେହି ପଦରେ ଥିବା "କ୍ରୋଧ" କ'ଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସେହି ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପାପସତ୍ତା 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଦିଆଗଲା। 723 BC ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକରୀ ହୋଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ ବିଶ ବର୍ଷର କ୍ରୋଧର 1798 ହେଉଛି ଶେଷ।

ଯଦି 1863 ମସିହାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ "ସାତ କାଳ"କୁ ରକ୍ଷା କରି ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ଉରିୟା ସ୍ମିଥଙ୍କ ପାଇଁ ଛତିଶତମ ପଦ ବିଷୟରେ ଏପରି ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାକୁ ଚାଲିଯିବା ପ୍ରାୟଃ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିଥାନ୍ତା; କାରଣ "କ୍ରୋଧ"କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ସାତ କାଳ"ର ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି ବୋଲି ବୁଝାଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ତେଣୁ ତାହାର ଫ୍ରାନ୍ସ ସହ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସମ୍ପର୍କ ରହୁନଥାନ୍ତା। 1989 ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ପୌଲ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଯେମାନେ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ପୌଲଙ୍କ ଚେତାବନୀ ଏହିପରି ଯେ, ସେମାନେ ପୌଲ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ତାହା କରନ୍ତି। ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ସଠିକ ପରିଚୟ।

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ପୌଲ ରୋମର ପୋପଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିସାରିବା ପରେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଉଥିବା ଜଗତର ଶେଷକାଳୀନ ଘଟଣାମାଳାର ଏକ କ୍ରମକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯାହା ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ବିଷୟ। ସେ କହନ୍ତି, "ତାହା ପରେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।" ସେହି "ଦୁଷ୍ଟ" ହେଉଛି ପୋପ, "ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ମୁଖର ଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ବିନଷ୍ଟ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଆଗମନର ଦୀପ୍ତିଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ।" ତାପରେ ପୌଲ କହନ୍ତି, "ସେହି ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯାହାର ଆଗମନ ସାତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି, ଚିହ୍ନ ଓ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସୂଚକ କାର୍ଯ୍ୟସହ ହୁଏ।" ଯୀଶୁହିଁ ସେହି ଜଣ, "ଯାହାର ଆଗମନ ସାତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ" ହୁଏ।

ଶୟତାନଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସମୟକାଳ ହେଉଛି ସିଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ମୀଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ଓ ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନର୍ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସାତିଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳାଯାଏ, ସେହି ସମୟରେ ଶୟତାନ କୌଣସି ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରେ ନାହିଁ।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, 'ତାଙ୍କ ର ଫଳଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବ।' ଯଦି ସେହିମାନେ, ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆରୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦିତ ହୁଏ, ଏହି ପ୍ରକାଶନଗୁଡ଼ିକ ହେତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ଅବହେଳାକୁ

> କ୍ଷ ମାଯୋଗ୍ୟ ଠାରାଇବାକୁ ଓ ଅବାଧ ତାରେ ଅବିରତ ରହିବାକୁ ପ୍ର ବୃତ୍ତ ହୋନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯେତେ ବି ବିଶାଳ ଶକ୍ତି ଥାଉ, ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମହାଶକ୍ତି ଅଛି। ବିପରୀତରେ, ଏହା ହେଉଛି ସେହି ମହା ପ୍ର ବଞ୍ଚ କଙ୍କ ର ଅଭ ୁତକାର୍ଯ୍ୟ କାରୀ ଶକ୍ତି। ସେ ନୈତିକ ବ୍ୟ ବସ୍ଥା ର ଲଂଘନକାରୀ, ଏବଂ ଏହାର ସତ୍ୟ ସ୍ୱ ରୂପ ପ୍ର ତି ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ଅନ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଯେତେପ୍ର କାର ଉପାୟ ଆତ୍ମ ସାତ୍ କରିପାରେ ସେସବୁକୁ ବ୍ୟ ବହାର କରେ। ଆମକୁ ସତର୍କ କରାଯାଇଛି ଯେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସେ ଚିହ୍ନ ଓ ମିଥ୍ୟ । ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। ଏବଂ ସେ ପରୀକ୍ଷ ।କାଳର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଏହି ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଜାରି ରଖିବ, ଯେପରି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏହାର ପ୍ର ମାଣରୂପେ ଦେଖାଇପାରିବ ଯେ ସେ ଅନ୍ଧ କାରର ନୁହେଁ, ବରଂ ଜ୍ୟୋ ।ତିର ଦୂତ ଅଟେ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 911.

ପୌଲ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପାପାସୀର ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଘଟିବ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ଶୟତାନଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର "ପରେ" ଘଟିବ। ଶୟତାନଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ଓ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀର ଆଗମନ ସମୟରେ ତାହାର ଅନ୍ତ ହୁଏ। ଶୟତାନଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ପାପାସନ୍ଥାପନାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ବାଧତାମୂଳକ କରୁଥିବା ଆଦେଶଦ୍ୱାରା, ଆମର ଜାତି ଧାର୍ମିକତାରୁ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିଛିନ୍ନ କରିଦେବ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତିର ହାତ ଧରିବା ପାଇଁ ସେହି ଅନ୍ତରାଳ ଉପରେ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରିବ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆଧାତ୍ମବାଦ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇବା ପାଇଁ ସେହି ଅଗାଧ ଖାଇ ଉପରକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ତ୍ରିବିଧ ସଂଘବଦ୍ଧତାର ପ୍ରଭାବ ଅଧୀନରେ ଆମ ଦେଶ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଏବଂ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନରୂପେ ନିଜ ସଂବିଧାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ, ଏବଂ ପାପାଲୀୟ ମିଥ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଓ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବ, ତେବେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ଶୟତାନଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନର ସମୟ ଆସିଯାଇଛି ଏବଂ ଶେଷ ସନ୍ନିକଟ।" Testimonies, volume 5, 451.

ରବିବାର ଆଇନ ହେଉଛି ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ଶେଷ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀ ପଶୁ। ପୃଥିବୀ ପଶୁ 1798 ମସିହାରେ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଶାସନର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ଏହିପରି, ପୋପତନ୍ତ୍ର 538 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଯଦ୍ୟପି ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନେବା ପାଇଁ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପୌଲ ନିଜ କଥା ଲେଖିଥିବା ସମୟରୁହିଁ କାର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଥିଲା। 538 ମସିହା ପୂର୍ବରୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବସିଥିବା ପାପର ମଣିଷର ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟତା ଘଟିବାକୁ ଥିଲା।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଯେତେବେଳେ ପଗାନତାର ଧର୍ମ ସହିତ ସମଝୋତା କଲା, ସମ୍ରାଟ୍ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ସେହି ଘଟଣାକୁ ପର୍ଗାମସର ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ସେହି ପତନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ପାଉଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବାକୁ ପଡ଼ିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିଲେ। ଥେସଲନୀକୀୟମାନଙ୍କୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଶିଖାଇଥିଲେ, ତାହା ପୁନରୁକ୍ତ କରି ସେ ପରେ ପଚାରିଲେ, ସେ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିବା କଥା ସେମାନେ ସ୍ମରଣ କରୁନାହାନ୍ତି କି? ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରାଇଦେଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତି ପାପାତ୍ୱକୁ "ଅଟକାଇ ରଖୁଛି", "ଯେଣିକି" ପାପାତ୍ୱ "ତାହାର ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ।" "withholdeth" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ରୋକି ରଖିବା। ସେହି ଏକେଇ ଅନୁଛେଦରେ ପରେ "withholdeth" ଶବ୍ଦଟି "now letteth" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି।

ଏହି କାରଣରୁ ଏହି ଅନୁଛେଦକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ଏପରି ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଏ; "ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ କ'ଣ ପାପାସୀକୁ ରୋକି ରଖୁଛି, ଯେପରି ପାପାସୀ ତାହାର ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। କାରଣ ଅଧର୍ମର ରହସ୍ୟ (ପାପାସୀ) ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି: କେବଳ ସେ, ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାପାସୀକୁ ରୋକି ରଖୁଛି, ସେ ପାପାସୀକୁ ରୋକି ରଖିବାକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପଥରୁ ଅପସାରିତ ନହେଉ।" ଯେବେ ଉଇଲିୟମ ମିଲର ଥେସଲନୀକୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପତ୍ରରେ ଏହି ଅନୁଛେଦକୁ ଚିହ୍ନଟ କଲେ, ସେ ବୁଝିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 538 ମସିହାରେ ପାପାସୀକୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନକୁ ଆରୋହଣ କରିବାରୁ ବାରଣ କରିଥିଲା, ସେହିଟି ଥିଲା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ; ଏବଂ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ପାପୀୟ ଶକ୍ତିର ଉଦୟକୁ ରୋକି ରଖିବ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ "ପଥରୁ ଅପସାରିତ" ହେଲା।

"ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷ ଯାଏଁ ମୁଁ ଡିଇଷ୍ଟ ଥିବା ସମୟରେ, ଯେତେ ସମସ୍ତ ଇତିହାସ-ଗ୍ରନ୍ଥ ମୋତେ ମିଳିପାରୁଥିଲା, ସେସବୁକୁ ମୁଁ ପଢ଼ିଲି; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ବାଇବେଲକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲି । ସେଥିରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା! କିନ୍ତୁ ତଥାପି ବାଇବେଲର ବହୁତ ଅଂଶ ମୋ ପାଇଁ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇ ରହିଲା । 1818 କିମ୍ବା 19 ମସିହାରେ, ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାବେଳେ, ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲି, ଏବଂ ଯିଏ ମୁଁ ଡିଇଷ୍ଟ ଥିବା ସମୟରେ ମୋତେ ଜାଣିଥିଲେ ଓ ମୋର କଥା ଶୁଣିଥିଲେ, ସେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଙ୍ଗୀରେ ପଚାରିଲେ, 'ଏହି ପାଠ ଓ ସେହି ପାଠ ବିଷୟରେ ତୁମର କ'ଣ ମତ?' ସେ ସେହି ପୁରୁଣା ପାଠମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ରତି ମୁଁ ଡିଇଷ୍ଟ ଥିବାବେଳେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲି । ମୁଁ ବୁଝିପାରିଲି ସେ କ'ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଉତ୍ତର ଦେଲି—ଆପଣ ଯଦି ମୋତେ ସମୟ ଦିଅନ୍ତି, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବି ସେଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ କ'ଣ । 'ତୁମକୁ କେତେ ସମୟ ଦରକାର?' ମୁଁ ଜାଣିନି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବି, ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି; କାରଣ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନଥିଲି ଯେ ଈଶ୍ୱର ଏମିତି ଏକ ପ୍ରକାଶନ ଦେଇଥିବେ ଯାହାକୁ ବୁଝିହେବା ଅସମ୍ଭବ । ତା'ପରେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ କଲି ଯେ ମୁଁ ମୋର ବାଇବେଲକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବି, ଏହି ବିଶ୍ୱାସରେ ଯେ ମୁଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅର୍ଥ କ'ଣ ତାହା ଜାଣିପାରିବି । କିନ୍ତୁ ଏହି ସଙ୍କଳ୍ପ ଗ୍ରହଣ କରିବାମାତ୍ରେ ମୋ ମନରେ ଏହି ଚିନ୍ତା ଆସିଲା—'ଧର, ତୁମେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ପାଠ ପାଇବ, ଯାହାକୁ ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ କରିବ?' ସେତେବେଳେ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନର ଏହି ପଦ୍ଧତି ମୋର ମନରେ ଆସିଲା:—ମୁଁ ସେହିପରି ପାଠମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ନେବି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମଗ୍ର ବାଇବେଲରେ ଅନୁସରଣ କରିବି, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଖୋଜିବି । ମୋ ପାଖରେ Cruden's Concordance ଥିଲା, ଯାହାକୁ ମୋ ମତରେ ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ; ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ମୋର ବାଇବେଲ ନେଇ ମୋର ଲେଖାମେଜ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଗଲି, ଏବଂ ଆଉ କିଛି ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଲି ନାହିଁ, କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ସମ୍ବାଦପତ୍ର ବ୍ୟତୀତ; କାରଣ ମୁଁ ଦୃଢ଼ ସଙ୍କଳ୍ପ କରିଥିଲି ଯେ ମୋର ବାଇବେଲର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ତାହା ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିବି ।"

"ମୁଁ ଆଦିପୁସ୍ତକରୁ ଆରମ୍ଭ କଲି, ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ ପଢ଼ି ଚାଲିଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏପରି କୌଣସି ପାଠ୍ୟାଂଶ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲି ଯାହାକୁ ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁନଥିଲି, ତାହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସମଗ୍ର ବାଇବେଲରେ ଖୋଜୁଥିଲି । ଏପରି ଭାବରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବାଇବେଲ୍ ସମଗ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କଲି, ଆହା, ସତ୍ୟ କେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ମହିମାମୟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା! ମୁଁ ସେହି କଥାକୁ ହିଁ ପାଇଲି ଯାହାକୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରୁଛି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲି ଯେ ସେହି ସାତ କାଳ 1843 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ମୁଁ 2300 ଦିନ ପାଖକୁ ଆସିଲି; ସେମାନେ ମୋତେ ସେହି ଏକେ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ନେଇଗଲେ; କିନ୍ତୁ ତାରକ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ମୋର କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେହି ଆଲୋକ ମୋ ଉପରେ ଏତେ ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ପଡ଼ିଲା ଯେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ତାହା ଜାଣିପାରୁନଥିଲି । ଏବେ, ମୁଁ ଭାବିଲି, ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଙ୍କୁଶ ଓ ଲଗାମ ପିନ୍ଧିବାକୁ ହେବ; ମୁଁ ବାଇବେଲଠାରୁ ଆଗକୁ ଅଧିକ ଦ୍ରୁତ ଯିବିନାହିଁ, ଏବଂ ଏହାର ପଛରେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ି ରହିବିନାହିଁ । ବାଇବେଲ ଯାହା କିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି, ମୁଁ ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଧରି ରହିବି । କିନ୍ତୁ ତଥାପି କେତେକ ପାଠ୍ୟାଂଶ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁନଥିଲି ।"

"ବାଇବେଲ୍ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ପଦ୍ଧତି ବିଷୟରେ ଏତିକି । ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ସେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପାଠ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ—'the daily'ର ଅର୍ଥ—ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ପଦ୍ଧତିକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, 'ମୁଁ ପଢ଼ି ଚାଲିଲି, ଏବଂ ଦାନିଏଲ୍ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏହା ମିଳିଲା ନାହିଁ । ପରେ ମୁଁ ଏହା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିବା ସେହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଧରିଲି, "take away।" ସେ the daily କୁ take away କରିବ; "from the time the daily shall be taken away," ଇତ୍ୟାଦି । ମୁଁ ପଢ଼ି ଚାଲିଲି, ଏବଂ ଭାବିଲି ଯେ ଏହି ପାଠ୍ୟରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ମିଳିବ ନାହିଁ; ଶେଷରେ ମୁଁ 2 Thessalonians 2:7–8 କୁ ପହଞ୍ଚିଲି । "For the mystery of iniquity doth already work, only he who now letteth, will let, until he be taken out of the way, and then shall that wicked be revealed," ଇତ୍ୟାଦି । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେହି ପାଠ୍ୟକୁ ପହଞ୍ଚିଲି, ଆହା, ସତ୍ୟ କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ମହିମାମୟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା! ଏହା ରହିଛି! ସେଇଟାହିଁ "the daily!" ଭଲ, ଏବେ, ପାଉଲ୍"he who now letteth," କିମ୍ବା ବାଧା ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି କ'ଣ ବୁଝାନ୍ତି? "the man of sin" ଏବଂ "the wicked" ବୋଲି Popery କୁ ବୁଝାଯାଇଛି । ଭଲ, ତେବେ କ'ଣ ଯାହା Popery କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାରୁ ବାଧା ଦେଉଛି? କାହିଁକି, ସେହିଟା Paganism; ତେଣୁ, "the daily"ର ଅର୍ଥ ନିଶ୍ଚୟ Paganism ହେବ ।' William Miller, Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65, 66.

ଯଦି ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ "ନିତ୍ୟ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଷୟଟି ପୌରାଣିକତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ବୁଝାମଣା ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ମିଲରଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଯାହାର ଉପରେ ନିଜ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନକୁ ସଂଗଠିତ କରିଥିଲେ ସେହି ଢାଞ୍ଚାକୁ ବିକଶିତ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହେଇପଡୁଥାନ୍ତା। "ନିତ୍ୟ" ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ପାଞ୍ଚଥର ମିଳେ, ଏବଂ ପ୍ରତିଥର ସେଥିରେ ତାହାର ପରେ ପାପାଲତନ୍ତ୍ରର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ ଆସିଥାଏ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ "ନିତ୍ୟ" ପୌରାଣିକତା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ପାଉଲଙ୍କ ଥେସଲୋନୀକୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପତ୍ରରେ ମିଳେ। ସେଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତର ସତର୍କବାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି, କାରଣ ସେଠାରେ ପାଉଲ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରୁନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଯିବ। ଥେସଲୋନୀକୀୟମାନଙ୍କ ପତ୍ରରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକ ସ୍ଥାପିତ ସେହି ସତ୍ୟ ଥିଲା—ପୌରାଣିକତାର ସହ ପାପାଲତନ୍ତ୍ରର ସମ୍ପର୍କର ପରିଚୟ; ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ, ସେହି ଅସ୍ୱୀକାରର ପରିଣାମରୂପେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ଆସିବ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ତୁମେ ନିଜେ ଥମ୍ଭି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ; ଚିତ୍କାର କର, ଏବଂ ଚିତ୍କାର କର: ସେମାନେ ମତ୍ତ, କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଡଗମଗାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଦ୍ୟପାନରେ ନୁହେଁ। କାରଣ ପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଶାସକମାନଙ୍କୁ, ଦର୍ଶୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଆବୃତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମୋହରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକର କଥାବାର୍ତ୍ତା ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଲୋକେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ କହନ୍ତି, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଏହା ପଢ଼; ଏବଂ ସେ କହେ, ମୁଁ ପାରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ମୋହରାଙ୍କିତ। ଏବଂ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଅଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଇ କୁହାଯାଏ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଏହା ପଢ଼; ଏବଂ ସେ କହେ, ମୁଁ ଶିକ୍ଷିତ ନୁହେଁ। ଏହିହେତୁ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯେହେତୁ ଏହି ଜନମାନେ ନିଜ ମୁଖଦ୍ୱାରା ମୋର ସମୀପକୁ ଆସନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ଓଠଦ୍ୱାରା ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ମୋଠାରୁ ଦୂରେ ହଟାଇଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଶିଖାଯାଇଛି: ତେଣୁ, ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇବି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଲୁଚିଯିବ। ହାୟ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ନିଜ ପରାମର୍ଶକୁ ପ୍ରଭୁଠାରୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହେ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, କିଏ ଆମକୁ ଦେଖେ? ଏବଂ କିଏ ଆମକୁ ଜାଣେ? ନିଶ୍ଚୟ, ତୁମମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଓଲଟାଇଦେବା କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ମାଟି ପରି ଗଣାଯିବ; କାରଣ ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ କି ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ କହିବ, ସେ ମୋତେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହାଁନ୍ତି? କିମ୍ବା ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ କି ନିଜ ଗଢ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ କହିବ, ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ବୁଦ୍ଧି ନଥିଲା? ଯିଶାୟ 29:9–16।